

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnia Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Impedimenta

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§.III. Regulæ divinos instinctus dignoscendi, iisque auscultandi modus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55524](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-55524)

Utinam neglecta redirent lumina ! ô quām fideliūs his auscultarem ! Indi-
gnus quidem sum, ô *DEUS miseratio-
num!* (gg) cui vel unicum denuo au-
xilium conferas. Quia tamen etiam
tunc, cūm iratus fueris, misericordiæ re-
cordaberis, (hh) spero ab infinita cle-
mentia tua victricem gratiam, quæ
vitæ priori finem, & sanctiori ini-
tium faciat.

§. III.

*Regulæ divinos instinctus dignoscen-
di, iisque auscultandi modus.*

Gratiarum abusūs quām horrenda
indignitas, quamque terribilis
sit, qua plecti consuevit, pœna, pau-
lò ante, mutuatis ex orco carbonibus,
ita adumbravi, ut nullus dubitem,
quin firmiter decreveris, divinis ejus-
modi vocibus morigeras posthac au-
res te præbiturum. Proinde solūm su-
peresse videtur, ut te paucis edoceam
1. artem eas dignoscendi, 2. modum
docili

docili mente iisdem obsecundandi ;
3. adjectis hunc in finem novis inci-
tamentis.

I. Primò itaque ut faciliùs divinos I.
instinctus rite cognoscas, sequentes ad- Regulæ di-
hibe industrias. In primis animi col- instinctus
lectioni interdiu stude, ut represso af- dignos-
fectionum tumultu, Divini Pneuma- cendi.
tis susurros faciliùs percipias. Quàm
parum enim ac *in malevolam animam*,
æquè parum in dissipatam *introibit sa-*
pientia, (A) Spiritùs Sancti magiste-
rio docenda ; nec Jaïri filia excitan-
tem Christi vocem priùs audiit, quàm
is ejectam domo *turbam tumultuantem*
vidit. (a) Dein geminos eosque jura-
tos cœlestis afflatùs hostes nempe cu-
ticulæ amorem & animi temporem pro
viribus excute. Ille enim intellectui
nebulam objicit ; hic voluntati com-
pedes injicit ; quo fit, ut gratiæ du-
ctum nec ille cognoscat, nec hic se-
quatur. Denique sæpius præsertim
sub meditatione, & post exceptum
cordis hospitio Numen Eucharisti-
cum

(A) Sap. I. v. 4.

(a) Matth. 9. v. 23.

cum, cum Saulo exclama: *Domi-
ne, quid me vis facere?* (b) Ne dubi-
ta; grandia non rarò verba tibi loque-
tur DEUS, quibus notam faciet vo-
luntatem suam.

*Ne verò hoc in negotio transfigu-
rans sè Satanás in Angelum lucis,* (c)
bonique larvam prætexens, fallaces ti-
bi pedicas struat, illud Joannis Apo-
stoli monitum tibi habeas apprimè
commendatum: *nolite credere omni spi-
ritui; sed probate spiritus, si ex DÉO
sint.* (d) Idcirco regularum de discer-
nendis spiritibus hoc tibi compen-
dium habe.

I. Attende, num hi, quibus im-
pelleris, motus animum consolatione,
lætitia, pace repleant, magisque te
ad seclandom perfectionem accendant?
vel num è contrario potius mentem
distractionibus, turbatione, nausea,
tædio, tristitia obruant: pravas mo-
tiones excitant, teque in virtutis stu-
dio

(b) *Act. 9. v. 6.*

(c) *2. Cor. 11. v. 14.*

(d) *1. Joan. 4. v. 1.*

dio tepescere faciant? Posterioris notæ impulsus dæmonem habere auctorem in comperto est. Nam teste Elia *non est in commotione Dominus*; (e) *cum sit DEUS consolationis, DEUS pacis*, (f) *formans lucem, & fugans tenebras.* (g)

2. Adverte, num sentias tibi ab Omnipotente promitti tantum pecuniaë spiritualis seu virium, quantum ad exequendum, quod moliris, opus exigetur; ne, posteaquam posueris fundatum, & non potueris perficere, omnes, quæ vident, incipient illudere tibi, dicentes: *quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare.* (h) Ejusmodi autem superna pollicitatio, opisqué sufficieturæ spes divinæ vocis indicium est.

3. Nota, num hi instinctus perseverent, pergantque semper & constanter te incitare ad bonum? Nam inconstantia signum mali est & levis spiritus, qui *similis fluctui maris à vento movetur, & circumfertur.* (i)

Præ-

(e) 3. Reg. 19. v. 11. (f) 1. Cor. 1, v. 3.
 Item cap. 13. v. 11. (g) Isa. 45. v. 7. (h)
 Luc. 14. v. 29. & 30. (i) Jacob. 1. v. 6.

Præterea (ut Author nobis S. Ignatius est) observabis quoque principium, medium, & finem horum animi motuum. Eorum *initium* seu originem quod attinet, animadverte, num eosdem sentire incipias, quando fervore accensus, consolatione perfusus, pace beatus, suavi malacia frueris? vel num assurgent tempore amaritudinis, tristitiae, teporis vel alterius prævæ affectionis, quæ rebelli tumultu animi regnum turbet. Item num tempore non suo, sed impertinenti in animam irruant? dum nempe alio opere vel negotio, ab obedientia injuncto, occuparis, quocum hæ motiones non solùm nullam habeant connexionem, sed nec combinari queant; ita ut ei rite exequendo, impedimentoa sint? Præposterus ejusmodi impetus è cœlo non est; cùm nil cœlestè heteroclyton sit.

Dein *medio* tempore, quo tales impulsus durant, observa, num interiori quiete voluntatem tranquillent, & intellectum superna claritate illustrent?
vel

vel an potius hunc tenebris obscurent; illam verò tædiis inquietent? Denique sub eorum *finem* attende, num menti infixum relinquant salutarem stimulum, qui te impellat ad perfectionis semitam alacriùs decurrentam, ad actiones quotidianas perfectiùs peragendas, ad refrænandos sensus, mentisque collectionem accuratiùs conservandam? vel num te cœlestium nausea, virtutis fastidio, tristique acedia afficiant, dissipent, affligant, tepidumque reddant? Primum boni erit genii; alterum verò mali indicium.

Nam (ut sapienter notat S. Bernardus) *anima bono spiritu interius afflata, sanctæ inspirationis certa habet indicia, fervorem scilicet, pacem & humilitatem.*
(1) Si enim demissum te, ferventem, pacatum & magis indifferentem reddant, genuinum id aurum esse indubius judica. Præterea cœlestes instans Sacræ Paginæ & Theologiæ placitis, receptis Ecclesiæ moribus, familiæ religiosæ usibus, statu nostri obligatio-

(1) Serm. 32. in Cant.

gationibus & ministeriis consentanei sunt ac conformes. Idem quoque nostræ indoli & ingenio, naturæ viribus & habilitati, nec non conditioni, officio, ætati semper accommodati sunt, & aptati. Quæ ipsa Divini Spiritus comis adeò facilitas, benignaque humanitas nos reos amplius magisque inexcusabiles reddit, si *dura cervice & incircumcisus cordibus & auribus* eidem nihilominus resistere pergamus. (m) His ergo regulis usus, si separaveris pretiosum à vili, quasi os *DEI* eris; (n) & *spiritus mendax* non decipiet, nec prævalebit adversum te. (o)

II.
*lis auscul-
tandi mo-
dus.*

II. Porro postquam his industriis cognovisti, divinitus te instigari, divinæ voci auscultabis 1. *promptè*, vietando omnes moras: 2. *generosè*, rumpendo omnes remoras: 3. *constanter*, cavendo omnem in bene cœptis remissionem. Inprimis præcipitandæ sunt omnes moræ; *hilarem enim datorum diligit DEUS.* (p) Morosus quan-
topere

(m) A&T. 7. v. 51.
(o) 3. Reg. 22, v. 22.

(n) Serm. 15. v. 19.
(p) 2. Cor. 9. v. 7.

topere Ei displiceat, experta est illa Sulamitis, (q) quæ, quia pulsanti non statim aperuit, lentam cunctationem diu multumque luere debuit. Nempe grandis nimium & excelsa Domini exercituum, regumque Regis majestas est, quam ut à vili vermiculo, ad quem suâ gratia invisere dignatur, repulsam inultus ferat. Accedit, quod hac dilatione favor cœlestis minuatur, difficultas augeatur, summumque anima discrimen incurrat, ne postea perficere ob defectum opis & occasionis haud amplius queat, quod, cum potuit, agere in tempore noluit.

Dein perrumpendæ sunt omnes *remoræ*. Si enim aliquando, cur non modò? Idem, qui post sacula, jam hodie regnat DEUS, æquè munificus in munerando, ac rigidus in puniendo. Si res, quæ à te exigitur, difficilis non foret, merito præmioque careret; quò gravior tui victoria, eò major erit gloria. Age ergo, pavorem pone, generosa in ausa assurge; Tobiae piscis est,

Pars I.

K

quod

(q) Cant 5, v, 6,

quod expavescis, & times. Solum audacter apprehende branchiam ejus, (r) & vicisti. Mox cum timore omnis etiam labor evanescet.

Denique bene cœptis *constanter* insitendum est. Quid enim juvat incepisse, & iterum à proposito resiliisse? Quid prodest ædificasse, si quod dextra exstruxit, sinistra iterum destruat? Quid juvat lapidem in montis verticem protrusisse, si remota manu eundem denuo ad ima devolvi sinas? Hæc inconstantia non nisi majori pœna te dignum reddit; cùm cognitioni non respondeat effectus, nec talentis negotiatio.

Igitur sedulò inquire, quid DEUS à te repetitis impulsibus cumprimis petat? cuius appetitionis victoriam, qualis rei sacrificium, cuius vitii fugam iteratò exigat? qualem virtutis actum exerceri à te, quod opus bonum patrari, qualem corporis afflictionem asilmi urgeat, optetque? In summa: quid

quid fieri à te, quid omitti impensiùs postulet? Hic jam suspenso gradu ac vigili aure, quid mens reponat, auctorita, & (quod Apostolus monet) *noli negligere gratiam, quæ est in te, & quæ data est tibi.* (s) Secus cave, ne etiam tu cum illo servo nequam, qui acceptam mnam abiens fodit in terram, & abscondit, (t) ejiciaris in tenebras exteriores. (u)

III. Ejusmodi enim gratiarum prodigos Nepotes perdendæ salutis criticum discrimen incurrere, palam enunciatio. Asserto veritas ex mox dicendis constabit. Nam primò cœlestes hæ motiones divinitus immisæ, sunt illa subsidia, quibus æterna Bonitas nos à via lata ac spatioſa, quæ ducit ad perditionem, abducere; & ad arctam alteram angustamque semitam, quæ ducit ad vitam, adducere consuevit. (x) His ergo spretis, quid aliud superest, quam ut temporis veterno immersi, tandem evomamur ex ore DEI, nostrisque in-

III.
Incita-
menta eos
sequendi.

K 2 fruni-

(s) 1. Tim. 4. v. 4. (t) Matth. 25. v. 18.
(u) Matth. 22. v. 13. (x) Matth. 7. v. 14.

frunitis appetitibus perdite relieti, sinamur abire post vestigia gregum. (y)

Præterea qui media negligit, etiam finem respuit. Nos religiosi qui sumus, sub lethali noxa tenemur tendere ad perfectionem nostro statui congruentem, utque in virtute progrediamur, saltem conari. Jam verò adiumenta præcipua id exequendi, dictumque conatum exercendi sunt sancti hi impulsus ac illustrationes. His ergo qui passim & temerè abutitur, gravi huic obligationi suæ non satisfacit; id est, ad perfectionem non seriò tendit; adeoque in eo statu versatur, in quo salutis periculum incurrit; cùm illa subsidia abjiciat, quibus solis res hæc, graviter præcepta, rite expleri queat.

Ad hæc sine supernis fidei, spei, & charitatis actibus, per vitæ cursum elicitis, cœli gloriam adulorum nemo acquireret; & sine pari ejusdem ordinis dolore criminum condonationem peccatorum nullus obtinebit. Hi autem actus

aëtus sine præviis cœlestibus auxiliis elici nequeunt. Ergo qui ista sibi obligata petulanter rejicit, dictos aëtus nunquam elicit; adeoque æterna beatitudine nunquam potietur. Item: actum est de reo, quem , veniam rogantem, iratum Numen non exaudit. Atqui teste Gregorio Magno non exaudiet te, quicunque ejus voci rebelles usque obturas aures. *Qui DEO interius inspiranti, & monenti non obedit, (S. Gregorii verba sunt) is noverit, se ad DEUM in suis precibus aspirantem, non audiendum, nec exaudiendum.* (z) Inde jam conclude, in quām magno tales semperiternæ perditionis discrimine versentur.

Denique sine dono perseverantiæ finalis, ut ajunt, perdita est anima etiam sanctissima. Illa autem ex sententia Patrum & Doctorum sæpe habet (æterna Mente rem ita ordinante) secretam miramque connexionem cum memoratis impulsibus divinis; ita quidem ut his protervè neglectis, non ra-

rò etiam illam subtrahat ille ipse ulti
D E U S , cūjus judicia sunt abyssus
multa ; in pœnam scilicet crassi illius,
quem hæc neglectio involvit , immen-
sæ Bonitatis despectus.

Itaque , ô prodige gratiarum con-
temptor ! his territus deinceps melio-
ra decerne ; cumque vindex illud Nu-
men identidem conterat multos , & sta-
re faciat alios pro eis , (aa) time , ne
eodem turbine etiam tu involvaris .
Certè Hebræis Gentes , Græcis Latini-
nos , Hæreticis Europæis Americanos
& Japones substitutos miramur . Quod
integris nationibus contigit , cur non
etiam tibi evenire possit ? tibi , inquam ,
quem tam pertinax tot auxiliorum
abusus aliis nocentiorem reddit . Præ-
sertim cùm subtræctio gratiarum pœna
non minùs frequens quām terribilis
sit . Quin imò & justissimam esse Au-
gustinus enunciat , dicens ; *justissimum*
est , *ut amittat unusquisque illud* , *quo*
bene uti noluit ; & , *qui sciens rectum* , *id*
tamen

tamen non facit, aequum est, ut amittat
etiam scire, quod rectum est. (bb)

Proin, ô mortales! *hodie adhuc si*
vocem Domini audieritis, nolite, ah!
nolite obdurare corda vestra. (cc) Sed
(quod Bernardi monitum est) in po-
sterum loquenti interius DEO duas
aures accommodate, unam scilicet in-
telligentiæ, alteram obedientiæ; unam,
qua cum Elia in sibilo auræ tenuis hu-
militer audiatis, *qua sit voluntas DEI*
bona, beneplacens & perfecta; (dd) al-
teram, qua fideliter auditis obsequa-
mini. (ee)

(bb) S. Aug. de lib. Arbitr. (cc) Psal. 94.
v. 8. (dd) Rom. 12. v. 2. (ee) In Epist.

